

[Indenrigsministeren.]

stridigheder, som derefter behandler Konfliktten i Overensstemmelse med Loven om Mægling i Arbejdsstridigheder af 21. December 1921, jfr. Lov af 28. Februar 1927, med de nødvendige Ændringer. Indtil Mæglingen er tilendebragt, er Lægerne pligtige at yde Lægehjælp paa samme Vilkaar som hidtil.

Lignende Regler findes i § 9 i Lov om Apotekervæsenet af 31. Marts 1932 i Tilfælde af Konflikt mellem Apotekere og deres Medhjælpere.

Kapitel IV (§§ 14—15) indeholder Bestemmelser om Betaling for Lægehjælp.

Det siges udtrykkeligt i § 14 i Forslaget, at der ikke kan kræves mere end, hvad der er rimeligt under Hensyn til Ydelsens Art og Omfang. Som Befordringsgodtgørelse maa ikke kræves mere end de til en rimelig Befordring medgaaende Udgifter og — ifølge en Tilføjelse under Udvalgsbehandlingen i Folketinget — ingen Sinde mere end Gennemsnittet af de indenfor vedkommende Landsdel gældende Takster.

I samme Paragrafs 2det Stykke er det bestemt, at i Tilfælde, hvor Lægen er pligtig at yde Hjælp, jfr. § 7, har han Krav paa Betaling, selv om vedkommende Persons, Institutions eller offentlige Myndigheds Betalingspligt ellers er afhængig af forudgaaende Henvendelse. Til dette Stykke er i Folketinget føjet en Bestemmelse om, at det offentlige Betalingspligt i øvrigt er afhængig af, at Lægens Tilkaldelse er godkendt af vedkommende Myndighed.

Som nyt Stk. 3 er i Folketinget optaget en Bestemmelse om, at der i offentlige Sygehuses Regulative skal optages Regler om, hvilken Betaling Sygehuslægen maa beregne sig for Operationer eller anden Behandling af Patienter.

§ 15 giver vedkommende Minister Ret til at fastsætte Takster for Lægeattester, som kræves ifølge Forsikrings- og Forsørgelseslovene eller Lovgivningen i øvrigt, og som hviler paa Lægeundersøgelser, hvis Omfang i det væsentlige ligger fast. Efter Hensetting fra Justitsministeriet er der under Udvalgsbehandlingen i Folketinget som 2det Stykke tilføjet, at det samme gælder lignende Lægeundersøgelser til Brug for Domstolene eller Forvaltningen.

Kapitel V handler om Tilsyn og Ansvar.

Læger staar ligesom nu under Tilsyn af Sundhedsstyrelsen, der kan paalægge dem Bøde af indtil 200 Kr., naar de forsømmer deres Indberetnings- eller Anmeldelsespligt, jfr. § 10 (§ 16). Der gives Straffebestemmel-

ser for den Læge, som i sit Kald gør sig skyldig i grovere eller gentagen Forsømmelse eller Skødesløshed (§ 17), reklamerer paa vildledende Maade, fortsætter sin Virksomhed efter at have mistet Retten til at virke som Læge, eller som overtræder nærmere angivne Paragraffer i Loven eller Bestemmelser, udfærdigede i Henhold til disse (§ 20). Desuden findes der i § 18 en Bestemmelse, hvorefter en Læge, som paa strafbar Maade har forset sig i sin Gerning og derved vist sig uskikket til at udøve denne Virksomhed eller uværdig til den for en Læge fornødne Tillid, ved Dommen kan frakendes Retten til at udøve Lægevirksomhed enten for bestandig eller for et Tidsrum af fra 1 til 5 Aar. Er Retten fradømt for bestandig, kan Indenrigsministeren, dog tidligst efter 5 Aars Forløb, give vedkommende Tilladelse til paa ny at udøve Lægegerning.

I det i Folketinget forelagte Lovforslag fandtes som § 19 en Bestemmelse om Straf for den Læge, der træder i Samarbejde med Lægfolk, som tager syge i Kur, paa en Maade, der er egnet til at bibringe Almenheden den urigtige Forestilling, at Behandlingen sker efter Lægens Anvisning eller paa hans Ansvar. Denne Bestemmelse er udgaaet i Folketinget. Ligeledes er den selvfølgelige Bestemmelse om, at Læger i deres Virksomhed er undergivet Erstatningsansvar efter dansk Rets almindelige Regler, udgaaet.

Kapitel VI (§§ 21—25) omhandler Kvak-salveri. Det forbydes under Strafansvar positivt Personer, der ikke har Autorisation som Læge, at behandle veneriske Sygdomme i smittefarligt Stadium, Tuberkulose eller anden smitsom Sygdom, som er Genstand for vederlagsfri Behandling; det forbydes at foretage operative Indgreb, iværksætte Bedøvelse eller yde Fødsels-hjælp, anvende Lægemidler, hvortil der kræves Lægerecept, eller anvende Røntgen- eller Radiumbehandling, højfrekvente Strømme eller Lysbehandling, mod hvis Anvendelse af uautoriserede Personer der er nedlagt Forbud. I det Forslag, der var forelagt Folketinget, var det ubetinget forbudt ikke-autoriserede Personer at anvende Røntgen-, Radium- eller Lysbehandling eller højfrekvente Strømme, men der blev altsaa i Folketinget foretaget denne Indskrænkning af Bestemmelsen.

Endvidere er det ligeledes under Strafansvar forbudt Personer, som ikke har dansk Indfødsret og ikke har opholdt sig her i 10 Aar, uden Autorisation som Læge eller uden Indenrigsministerens Tilladelse at tage syge under Kur. Endelig er det ogsaa